

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

je tu podzimní vydání bulletinu, v trochu upravené podobě. Nově pro vás budeme tisknout, z ekonomických důvodů, jen 4 strany. Další aktuální informace a bulletiny vám budeme během roku posílat v elektronické podobě a také dál sdílet na našich webových stránkách a sociálních sítích.

A co v tomto bulletinu najdete? Především dva krásné příběhy, jeden od dívky, která prošla naším programem a druhý od adoptivního rodiče, který se do Keni vypravil podívat. Moc vám za tyto zpětné vazby děkujeme. Jelikož je tento tištěný bulletin posledním letošním, níže je vánoční upoutávka na Férový obchůdek. Bude-

me moc rádi, když si i letos vzpomenete a obdarujete své blízké dárky s příběhem. Nebo si vezměte dárky do komisního prodeje k vám do školy či uspořádejte na svém pracovišti vánoční den férového nákupu. A my výtěžek pošleme dětem z Ostrova Naděje a podpoříme jejich cestu za vzděláním a sny.

Krásný podzim a zbytek roku a ať se i vám plní sny, nejen o Vánocích.

Za Centrum Narovinu

Simona Heřtusová

simona.hertusova@adopceafrika.cz

DÁRKY S PŘÍBĚHEM

Již osmým rokem pro vás připravujeme vánočních dárky, které udělají radost vašim nejbližším, zaměstnancům, firemním partnerům... Ale i dětem v Keni.

Nabízíme dárkové balíčky v různých hodnotách i provedení. Standardní balíček obsahuje férovou keňskou kávu, čaj a výrobek z mastku. Rádi připravíme balíčky na míru podle vašich představ nebo jen jednotlivé dárky do vašich již stávajících balíčků, firemní tomboly atd.

Mastkové výrobky pocházejí z výrobní dílny kameníků kme-ne Kisi z oblasti Tabaka, kde se těží kámen zvaný mastek.

Férová káva z Keni je velice kvalitní 100 % arabica, tato má jeden z nejvyšších možných stupňů v certifikaci Coffee Board of Kenya.

Férový čaj z Keni je kvalitní černý čaj, díky ideálním klimatickým podmínkám, v nichž roste, je pokládán za jeden z nejkvalitnějších na světě.

Nákupem dárků s příběhem Férového obchůdku podpoříte místní keňské výrobce, ale i děti v Keni. 100 % výtěžku přímo podporuje vzdělání dětí Ostrova Naděje.

Uspořádejte i letos vánoční komisní prodej u vás ve škole, v kavárně... Nebo den férového nákupu pro své kolegy ve firmě, kde pracujete.

Rádi přijedeme i na další vánoční trhy, festivaly, benefice a obohatíme akce o Férový obchůdek i ve vašem okolí.

Děkujeme a těšíme se na další spolupráci, Simona Heřtusová
simona.hertusova@adopceafrika.cz, mobil 608 301 270

Férový obchůdek dárky s příběhem

Kdo tvoří tým Centra Narovinu? Představujeme posilu v kanceláři v Nairobi

Jmenuji se Melvin Atieno. Posledních 16 let jsem byla podporována Centrem Narovinu, měla jsem úžasného adoptivního rodiče, který mě podporoval v mém vzdělání, zdraví a dokonce i živobytí po všechny ty roky, dokud jsem nepromovala a nezískala Diplom v oboru Informační komunikace a technologie. V současné době pracuji v Centru Narovinu, v kanceláři v Nairobi, kde zajišťuji administrativu a koordinuji děti na vysokých školách a univerzitách.

Mezi mé koníčky patří cestování, turistika a čtení. Ráda se také účastním stravovacích programů pro potřebné v sirotčincích a v ulicích Nairobi. Když vidím, jak jsou děti obvykle šťastné, když dostávají jídlo a oblečení od těch, kteří si přejí dobro, táje mi opravdu srdce radostí.

Zajímám se o oblast technologií, v budoucnu bych chtěla být správcem sítě, abych mohla zajistit hladké fungování, které je vyžadované v dnešním podnikatelském prostředí.

Také chci cestovat po světě a zažít nové kultury a také se naučit nějaké nové dovednosti.

Klub přátel adopce

Z účtu Klubu přátel adopce jsme v průběhu 3. školního období 2023 podpořili celkem 9 dětí. Tito žáci přišli o podporu svých dosavadních „adoptivních rodičů“ nebo stále čekají na svého „prvního adoptivního rodiče“. Jsme velmi rádi, že jsme díky Vám mohli být pro ně oporou.

Částka 50400,- Kč, která byla použita, zahrnuje příspěvky, které nám byli připsány na účet Klubu přátel adopce a také přeplatky od „adoptivních rodičů“ po ukončení jejich adopce. Velmi si vážíme těchto finančních prostředků a jsme vděční za Vaši podporu. Chtěla bych touto cestou vyjádřit velké poděkování všem, kteří přispěli do Klubu přátel adopce. Více informací k podpoře najdete zde www.centrumnarovinu.cz/content/klub-pratel-adopce

Hana Jodasová

Další dívkou, pro kterou hledáme adoptivního rodiče, je **Nancy Adhiambo Atieno (ID 53002)**. Nancy se narodila v roce 2006 a má 3 sourozence. Její tatínek je rybář a maminka je ženou v domácnosti. Jejich příjem

není dostatečný k tomu, aby pokryl všechny potřeby. Nancy ráda vypráví příběhy a také hraje fotbal a volejbal. Ve škole jí baví geografie a biologie a až skončí studia, ráda by se stala zdravotní sestřičkou. V lednu 2024 nastupuje do posledního 4. ročníku naší střední školy Ostrova Naděje, její podpora je 5.600 Kč/220 EUR za školní období (16.800 Kč/660 EUR za celý školní rok).

Pomůžete Nancy získat alespoň středoškolské vzdělání? Pokud máte zájem dívku podpořit, neváhejte kontaktovat koordinátorku Lilien na e-mailu: lilien.linkova@adopceafrika.cz nebo telefonicky na +420 604 995 683. Děkujeme.

Podpořte Klub přátel adopce a vzdělání dětí v Keni

Můžete poslat jednorázovou částku, anebo posílat pravidelné či nepravidelné částky během celého roku.

Číslo sbírkového účtu je 107-6829480277/0100, Praha 5.
Variabilní symbol Klubu přátel je 800.

Předem děkujeme za vaši podporu a pomoc!

Návštěva adoptivních rodičů v Keni

O existenci združení Centrum Narovinu sa v roku 2005 manželka dozvedela celkom nahodne, keď ju pri citaní damského magazínu zaujala reportáž o humanitárnych aktivitách združenia Centrum Narovinu v Keni. Reportáž ju zaujala tak, že este plná emócií našla na webe stránku Centra a vybrala zo zoznamu detí, registrovaných v programe pomoci šest ročne dievčatko. Keď sa Inose naučila písať, sme začali pravidelne, tri krát do roka dostávať ručne písane štruktúrované listy, na ktoré sme odpovedali len sporadicky. V týchto listoch nás Inose pravidelne informovala o suchých a dažďových obdobiach v Keni, o jej úspechoch v škole, nechala pozdravovať všetky naše deti, vnucata, babicku, k listu bola vždy priložená aktuálna fotografia Inose a informácia školy o dosiahnutých študijných výsledkoch...

Dozvedeli sme sa však aj veľmi smutne zpravy, keď po dlhšej, ťažkej chorobe zomrel v roku 2015 otec rodiny (Inose mala vtedy 16 rokov), v roku 2018 tragicky zahynula matka Inose a aby toho nebolo málo, v roku 2021 pri autohavárii zahynul aj brat Inose, ktorý po úmrtí rodičov zostal ako jediný živiteľ rodiny... Po kaskáde týchto nešťastných udalostí zostali z relatívne

pocetnej rodiny len tri siroty – Inose a jej dvaja bratia, dvojčatá Joshua a Moses. Keď sme koncom minulého roka dostali ďalší obligátny list, so zvyčajnou informáciou o počasí a študijných výsledkoch, z ktorej však tentokrát vyplývalo, že Inose v roku 2023 svoje stredoskolské štúdium ukončí a stane sa diplomovanou Montessori učiteľkou detí vo veku 3-6 rokov. Náhle sme zistili, že možno teraz je tá správna (a možno posledná šanca) vycestovať a stretnúť našu adoptovanú dceru osobne, pretože pravdepodobne ukončí. A tak sme si tento rok naplánovali letnú dovolenku v Keni. Hneď prvý večer po prilete do Nairobi sme sa stretli so riaditeľom nairovskej kancelárie Centra Narovinu, Kenom Okongo. Ken prijal naše pozvanie na večer, takže sme sa mohli osobne podakovať za dlhodobú vzornú starostlivosť Centra pri zabezpečovaní životných a študijných potrieb pre našu Inose.

uvedomili, že tam stojím aj ja! Po chvíli, keď sme všetci trochu spamatali, sme spoločne nasadli do taxíka a presunuli sa do centra Mombasy, do školy, kde sme mali dohodnutú prehliadku a stretnutie s riaditeľkou. Po prehliadke školy a priestorov internátu sme krátko posedeli v kancelárii riaditeľky, kde sa s nami podelila o svoj názor na osobnosť Inose, zhodnotila jej študijné výsledky a jej potenciál na prípadný ďalší profesný rast (boli sme dosť pysní, keď sme sa dozvedeli, že naša Inose patrí medzi desať najlepších študentov ročníka) Po obede sme sa s riaditeľkou rozlúčili, cestou sme ešte navštívili domček v ktorom Inose býva so svojimi bratmi, ktorí tam na nás čakali. Chvilu sme tam u nich doma posedeli, dali si spolu čaj a vydali sme sa na záverečnú etapu do nášho rezortu na Diani beach, kde sme spoločne strávili niekoľko dní vo veľmi priateľskej atmosfére. Potom sme ešte ustutocnili veľký sen Inose ktorá si želala, aby sme jej bratov pozvali na večer a spoločne strávili večer ako jedna veľká rodina. Bolo to príjemné stretnutie, veľa sme sa nasmiali a všetci sme sa cítili veľmi príjemne. Napokon prišiel náš posledný spoločný deň... Nebolo to jednoduché, ale napokon sme to zvládli celkom obstojne.

Epilog: Od nášho stretnutia v Keni sme prakticky v dennom kontakte. Občas nám Inose cez WhatsApp len tak zavela dobre ráno, či dobrú noc, alebo zavola, aby sa podelila o zážitky, či nálady, inokedy potrebuje poradiť... Občas je to náročné, ale ten pocit, že tam ďaleko na vás niekto myslí a nezistíte, že ma niekoho s kým sa môže poradiť, alebo len tak porozprávať, že ma niekoho, koho jeho osud zaujíma, za to celkom určite stojí...

Dušan Belko

Redakčne zkráceno, celou verziou nájdete na www.AdopceAfrika.cz

Ostrov Naděje se stal mým novým domovem

Příběh Tabithy

Jmenuji se Tabitha Wanjiru. Pocházím z rodiny, která má tři členy, a to mou maminku, sestru a mě. Vychovávala mě jen maminka, protože tatínek v roce 2004 zemřel. Pro maminku to nebylo jednoduché, protože neměla stálou práci a závisela jen na práci příležitostné, takže ne vždycky byla schopná před nás položit chléb. A také platit naše školné.

Když nám došly peníze, musely jsme se sestrou zůstat doma a zapomenout

na nějaké chození do školy. Zjistila jsem ale, že v Kasarani je škola, která poskytuje zdarma uniformy, učebnice, jídlo i kvalitní vzdělání. Byla to zábava vrátit se ke školním aktivitám a po krátké době jsem také měla to privilegium získat sponzora.

Pak jsem měla postoupit do 6. třídy, ale naše škola už neposkytovala druhý stupeň vzdělání. Najednou jsme si zase nemohly dovolit chodit do školy. Maminka chodila pracovat na farmy a i my jsme se sestrou snažily pomáhat, jak to šlo, abychom měly co jíst. Náš život byl ale pořád velmi drsný, a tak jsme byly nucené se odstěhovat k mamčině tetě.

V našich srdcích zazářila jasná hvězda, když došlo k setkání v kanceláři humanistů. Jenže adoptivního rodiče jsem měla jen já, moje sestra ne. Musela jsem se tedy vyrovnat s tím, že se neuvidím se svou sestrou. S maminkou se vrátily k babičce a já zůstala u tety. Chodila jsem do školy, ale bylo to náročné, protože tetina tvrdost nebrala konce. Cítila jsem velkou frustraci, protože z mé sestry se stala holka ulice, která se živí tím, co najde v odpadcích, sbírá plasty a prodává je, aby si vydělala na živobytí.

Situace se pro mě stala neúnosnou. Vyhledala jsem svou sestru a společně jsme se setkaly s Danou a Kenem a já jsem jim všechno vysvětlila. Bylo jim mě i mé sestry hodně líto.

Na začátku roku 2010 se proto započala naše cesta na Rusinga. Moje radost byla doprovázena vědomím, že jedu do úplně jiného prostředí, že tam začnu nový život, poznám nové kamarády a budu daleko od krutého Nairobi. Situaci trochu ztěžovalo jen to, že jsme pocházely z jiného kmene. Jsme Kikujové a s lidmi z kmene Luo jsme se setkaly poprvé v životě.

Ke svému úžasu jsem zjistila, že v humanistickém „Ostrovu Naděje“ nejsou dovoleny fyzické tresty, protože tady se k lidem chovají tak, jak chtějí, aby se jiní lidé chovali k nim.

Díky dobrému prostředí a také moudrým učitelům se můj školní prospěch zlepšil a po každé zkoušce jsem byla mezi pěti nejlepšími studenty. Po ukončení základní školy jsem byla povolána na jednu z nejlepších středních škol. O čtyři roky později jsem ukončila středoškolské vzdělání a složila národní zkoušku. Dostala jsem známku C. Hledala jsem si proto vyšší odbornou školu a tam jsem se hlásila na kurs Organizace obchodu a informační technologie. Kurs jsem studovala dva roky a úspěšně ho dokončila.

Když jsem jednou byla v Nairobi, potkala jsem tu dlouholetou kamarádku, a ta mi řekla o možnostech práce v zahraničí. Získala jsem smlouvu na dvouletou práci pečovatelky v Saudské Arábii. Všechno šlo dobře, a tak jsem tam v roce 2020 odletěla. Měla jsem práci ve velmi milé rodině. Když po dvou letech má smlouva vypršela, vyjednali mi další dvouletou smlouvu.

A pak přišel ten velký den, kdy jsem letěla domů, a prožívala všechnu tu radost z toho, že budu na Rusinga, budu jíst ryby a koupat se ve Viktoriině jezeře a uvidím svou rodinu a sourozence. Po příletu na letiště mě přivítala moje maminka, kterou jsem tak ráda viděla. Dařilo se jí teď dobře, a to díky finanční podpoře, kterou jsem jí posílala ze zahraničí. A pak jsem hned musela vyrazit na Rusinga, do svého domova. Setkala jsem se svým „tatínkem a maminkou“, panem a paní Joashovými, na které nikdy nezapomenu.

Jsem moc vděčná Daně a Kenovi a také celému Centru Narovinu a nejvíc jsem vděčná paní Vařekové Ludmile. Ať je Bohem požehnaná!

Redakčně zkráceno, celou verzi najdete na www.AdopceAfrika.cz

